

Telefon štev. 3040.

VOJNI INVALID

GLASILO UDR. VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega 25. v mesecu. Posamezna številka 1 Din. — Naročnina mesečne 1 Din. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravišstvo v Ljubljani. — Št. Peterske vojašnice. Telefon štev. 3040

Odhod v Beograd.

Vsi oni, ki so se prijavili, da gredo k razvitju invalidske zastave v Beograd, naj odidejo po sledečem redu:

1. Vsi udeleženci krajevnih organizacij, ki jih navajamo v razporedu udeležencev kot II. in III. četa (Štajerci in Prekmurci), odpotujejo dne 4. novembra t. l. z brzovlakom, ki odhaja iz Maribora ob 14. uri 10 minut (t. j. ob 2. uri 10 minut popoldne).

V Mariboru vstopijo udeleženci krajevnih organizacij Maribor, Marenberg, Prevalje.

V Pragerskem, odkoder odhaja vlak ob 14. uri 27 min., vstopijo udeleženci krajevnih organizacij Beltinci, Čakovec, Dol. Lendava, Ljutomer, Murska Sobota, Ptuj in Velika Polana.

V Celju, odkoder odhaja vlak ob 15. uri 29 min., vstopijo udeleženci krajevnih organizacij Celje, Konjice, Polzela, Slovenjgradec, Slov. Bistrica, Šmarje pri Jelšah in Šoštanj.

V Zidanem mostu se pridružita vodje teh čet tov. Zore in Vuk iz Ljubljane.

2. Udeleženci krajevnih organizacij, ki jih navajamo v razporedu kot I. in IV. četa (Gorenjci, Dolenjci, Notranjci), odhajajo dne 4. novembra t. l. z brzovlakom, ki odhaja iz Ljubljane ob 20. uri (t. j. ob 8. uri zvečer).

V ta vlak vstopajo Gorenjci, t. j. udeleženci kraj. organizacij Jesenice, Gorje, Bled, Radovljica, Kranj in Tržič že na svojih postajah.

Dolenjci in Notranjci in oni z Gorenjske, ki nimajo priključka doma na brzovlak, vstopajo v Ljubljani, in sicer so to udeleženci krajevnih organizacij Kamnik, Logatec, Ljubljana, Moravče, Novo mesto, Ribnica, Selca, Škofja Loka, Trebnje, Velike Lašče, Vrhnika, Žiri, Žužemberk.

Iz Trbovelj in Zagorja vstopajo v Zidanem mostu, kamor dospe vlak ob 21. uri 5 min., iz Sevnice, Krškega in Brežic pa vstopajo v Brežicah ob 22. uri 3 min.

Vsak naj pazi, da bo pravočasno dospel s priključenimi vlaki do teh dveh glavnih brzovlakov.

Legitimacije za vožnjo bodo poslane krajevnim odborom, glaseče se na imena poedinih priglasecev.

Krajevni odbori naj skrbijo, da jih bodo takoj vsem razdelili.

Prvi, mariborski brzovlak vozi od Zagreba naprej preko Dugega sela in dospe v Beograd ob 6. uri 10 min. zjutraj.

Drugi, ljubljanski brzovlak pa dospe v Beograd ob 7. uri 10 min. zjutraj.

Na postaji v Beogradu bosta čakala zastopnika našega oblastnega odbora, ki bosta došlece takoj dirigirala na stanovanje, kjer naj udeleženci čakajo nadaljnjih navodil.

Za oba brzovlaka je Oblastni odbor preskrbel za naše udeležence po par rezerviranih vagonov, zato ni treba skrbeti za prostore.

Krajevni odbori naj vsakemu udeležencu s svinčnikom zapišejo na desni gornji rob vozovnice h kateri četi spada!

Invalidi, še enkrat opozarjamo: Bodite točni!

Ne pozabite legitimacij žigosati na sprednji strani na odhodnih postajah.

V Beogradu se bodo legitimacije pobrale, da jih bo žigosal Središnji odbor. Legitimacij v Beogradu na postaji ne oddajati.

Pri povratku domov je treba v Beogradu legitimacije zopet žigosati na železniški postaji, in sicer na zadnji strani legitimacije.

2. tov. Jelen s Polzele za krajevne odbore:

Polzela,
Slovenjgradec,
Šoštanj,
Šmarje pri Jelšah.

3. tov. Čresovnik iz Prevalj za krajevne odbore:

Prevalje,
Marenberg,
Slov. Bistrica,
Konjice.

4. tov. Šoštarec iz Celja za krajevni odbor:

Celje.

Bolničar tov. Puncer iz Slovenjgradca.

IV. četo tvorijo:

Vodja: tov. Novak Jernej.
Reditelji:

1. tov. Černe z Vrhnike za krajevne odbore:

Vrhnika,
Žiri,
Logatec,
Velike Lašče.

2. tov. Žabkar iz Krškega za krajevne odbore:

Krško,
Brežice,
Sevnica,
Žužemberk.

3. tov. Rešek iz Trbovelj za krajevne odbore:

Trbovlje,
Zagorje,

Novo mesto,
Trebnje.

4. tov. Škrabec za krajevni odbor: Ribnica.

Bolničar: tov. Dobrovoljc z Vrhnike.

Vsak udeleženec ima poleg značke udruženja trikolore z napisom »UVI, Dravska banovina«, vodje čete pa imajo poleg tega še okroglo rozeto, reditelji pa, kakor že omenjeno, bele trakove na levi roki.

Vsak udeleženec naj se v vseh zadevah obrača na svojega reditelja, ti pa na svojega vodjo.

Po prihodu v Beograd bodo takoj nakazana prenočišča in nakaznice za prehrano, na kar naj vsak pazi.

Vsak vodja in reditelj dobita seznam njima dodeljenih udeležencev.

Od glavnega prenočišča bomo skupno odšli na zbirališče v Vidinsko ulico.

Težki invalidi bodo po možnosti prepeljeni z avtobusi in tramvaji na slavnostni prostor.

Za prevoz bodo določeni posebni reditelji, toda dotični invalidi morajo skrbeti, da se priključijo svojim skupinam.

Enako velja za odvoz iz slavnostnega prostora na kraj, kjer se bo formiral zopet sprevod.

Vsak krajevni odbor naj, preden bo razdelil legitimacije za vožnjo, napiše na prvi strani legitimacije s svinčnikom za vsakega svojega člana številko čete, pod katero spada.

Da bo vsak točno informiran, naj vzame to številko »Invalida« s seboj.

Program svečanosti v Beogradu in navodila.

Razvitje invalidske zastave, katero je blagovolilo pokloniti Udruženju vojnih invalidov Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksander I., se bo vršilo v Beogradu dne 6. novembra t. l.

Navzočih bo več tisoč invalidov iz bližnjih krajev, iz Dravske banovine pa se jih udeležijo okoli 350 do 400, in sicer iz vseh Krajevnih organizacij.

Udeleženci so že prijavljeni in so njihova imena javljena naprej Središnemu odboru v Beograd, zato je vsaka naknadna prijava brezpredmetna.

Vsi bodo dobili brezplačno vožnjo in hrano za dva dni po gostilnah ter skupno stanovanje v vojašnici.

Vsak udeleženec pa naj ima pri sebi vendar nekoliko hrane za pot in tudi neka mala denarna sredstva za nujne potrebe.

Prijavljenci dobijo na njihova imena izpolnjene legitimacije za vožnjo pri svojih Krajevnih odborih. Zapisan bo tudi vsakega čin, ki ga je imel pri vojakih.

Z legitimacijo lahko potuje vsak posebej, vendar pa bo eventualno skupni transport in ako se bo doseglo s posebnim vlakom. V slučaju skupnega potovanja bo za našo banovino središnja zbiralna postaja Zidani most, kamor pride ena skupina iz Ljubljane, a druga od Celja, Posavci pa vstopajo v svojih krajih, ako ne bo brzovlak, sicer pa le v Brežicah ali v Zagrebu.

Oblastni odbor bo do konca oktobra t. l. javil Krajevnim odborom način in program potovanja, zato naj se vsak informira pri svojem odboru.

Odhod iz Ljubljane bo vsekakor ali v noči med 4. in 5. novembrom ali pa najkasneje 5. novembra zgodaj zjutraj. Vsi oddaljenejši morajo svoj prihod temu primerno določiti.

Vsak naj ima s seboj člansko knjižico Udruženja in najbolje tudi svojo železniško legitimacijo.

Na odhodni postaji je treba legitimacijo za potovanje žigosati, za nazaj pa jih bo vsem žigosal Središnji odbor v Beogradu.

Udeleženci naj bodo praznično oblečeni in naj imajo gorke suknje. Vsak naj vzame s seboj tudi odejo (koc), ker tam ne bo odej. Na prsih imejte značke Udruženja, trikolore pa bo razdelil reditelj, in sicer bo plačal vsak zanj po 2 Din.

Vsi udeleženci morajo biti disciplinirani, dostojni in se morajo brezpogojno pokoravati rediteljem.

Reditelji posameznih skupin bodo nekateri funkcionarji Krajevnih odborov, glavni reditelji pa člani Oblastnega odbora. V Beogradu bomo imeli svoje zbirališče, kjer bo dobil vsak tudi vse potrebne informacije o programu in vsa druga navodila, po katerih se bo treba ravnati.

Zbirališče pred slavnostjo bo v Vidinski ulici štev. 11 pred pisarno Središnjega odbora, od koder gre povorka na kraj razvitja. Korakalo se bo v skupinah po Oblastnih organizacijah. Vsaka skupina bo imela svojo manjšo zastavo in tablico z napisom organizacije.

Natančnejša pojasnila bodo dajali reditelji med vožnjo in v Beogradu.

Sporod svečanosti v Beogradu.

Udeleženci morajo biti v Beogradu dne 5. novembra t. l. popoldne, najkasneje pa zvečer.

Odhod invalidov iz cele Dravske banovine beležimo na prvi strani tega lista. Vsak naj pazi, da bo pravočasno odšel od doma tako, da bo dobil vlak, s katerim potuje cela skupina.

Po prihodu v Beograd se vstopijo vsi došli v četverostope za trobojnicu Oblastnega odbora, ki jo pripeljejo s seboj.

Razpored udeležencev proslave v Beogradu.

Iz dravske banovine se udeleži slovesnega razvitja invalidske zastave okoli 400 invalidov. Radi reda in discipline jih je treba organizirati, zato je Oblastni odbor napravil sledečo razdelitev, ki velja za potovanje, za čas bivanja v Beogradu (za prenočišče, prehrano in sprevod) ter za povratek.

Udeleženci so razporejeni v 4 čete. Vsako četo vodi po en odbornik Oblastnega odbora.

Čete imajo po 4 vode, katerim so pridruženi 4 reditelji; vsaka četa pa ima še po enega bolničarja.

Reditelji bodo nosili na levi roki bel trak z napisom »Reditelj Ljubljana«, bolničarji pa bel trak z rdečim križem.

Vsem udeležencem iz dravske banovine načeljuje predsednik Oblastnega odbora tov. Matko Štefe.

Vodje čet so v stiku s predsednikom, reditelji pa z vodji čet, vsi skupaj pa odgovarjajo za red in disciplino.

Bolničarji se nahajajo med transportom, pri prehranjevanju in pri prenočevanju pri svojih četah, pri sprevodu in slavnosti pa so za zadnjo četo.

I. četo tvorijo:

Vodja: tov. Tome.

Reditelji:

1. tov. Požar iz Radovljice za krajevne odbore:

Radovljica,
Gorje,
Jesenice.

2. tov. Ciler iz Tržiča za krajevne odbore:

Tržič,
Kamnik,
Moravče.

3. tov. Gregorin za krajevni odbor:

Škofja Loka in
polovico članov Ljubljane.

4. tov. Rus z Bleda za kraj. odbora:

Bled,

Kranj.

Bolničar Bremšak iz Kamnika.

II. četo tvorijo:

Vodja: tov. Vuk.

Reditelji:

1. tov. Tratnik iz Maribora za polovico krajevnega odbora:

Maribor.

2. tov. Senčar iz Ptuja za krajevni odbor:

Ptuj.

3. tov. Bakač iz Čakovca za krajevna odbora:

Čakovec,

Dol. Lendava.

4. tov. Pichler iz Ljutomera za krajevne odbore:

Gor. Radgona,

Ljutomer,

Murska Sobota,

Vel. Polana,

Beltinci.

Bolničar tov. Sebjanič iz Beltincev.

III. četo tvorijo:

Vodja: tov. Zore.

Reditelji:

1. tov. Pravdič iz Maribora za polovico krajevnega odbora:

Maribor.

Od tam odkorakamo na skupno prenočišče.

Predsedniki Oblastnih odborov bodo dobili nakaznice za hrano za vse došle člane dotičnih organizacij. — Na kuponih izkaznic bodo označeni lokali, kjer bodo dobili brezplačno hrano.

Zbirališče je dne 6. novembra pred poslopjem Središnjega odbora na Vidinski ulici ob pol 10. uri dopoldne.

Navzoči se zberejo pri Oblastnih organizacijah in sicer po alfabetičnem redu organizacij. Na čelu bo zastava, za njo najprvo Oblastni odbor in potem članstvo.

Predsedniki Oblastnih odborov so odgovorni za red in disciplino svojih ljudi.

Nihče, ki ni invalid, ne sme biti v sprevodu.

Zastava se razvije na prostoru igrišča Beogradskega nogometnega društva na Aleksandrovi cesti.

Posamezne organizacije se vstopijo na določeni prostor v četne kolone.

Na čelu stoje predsedniki, poleg njih pa zastavonoše.

Na povelje »Zastave naprej«, pridejo zastavonoše in predsedniki k tribuni. Pred tribuno bo stala invalidska zastava, okoli nje pa v polkrogu zastave Oblastnih odborov. Vsak predsednik stoji desno od svojega zastavonoše.

Po izvršeni posvetitvi gredo zastavonoše in predsedniki nazaj pred svoje članstvo.

Na to se postavi razvita invalidska zastava na čelo vseh skupin, ki zopet odkorakajo v redu po Kolarčevi ulici, Prestolonaslednikovem trgu, Miloševi, Takovski, Kraljice Marije in Vidinski ulici, kjer je pred hišo Središnjega odbora zopet razhod.

Na to gredo udeleženci h kosilu v določene jim restavracije, popoldne pa je razgled mesta.

Vsak udeleženec mora imeti od svojega odbora določeno značko, ki jo mora nositi na prsni.

Brez značke ne bo nihče pripuščen na mesto slavnosti.

1. Takoj po končanih molitvah pri križu, ko odpojo pevci, krene občinstvo na vojaške grobove. Invalidi bodite že poprej tamkaj ob spomeniku.

2. Med pol 4. in 4. uro popoldne se začne svečanost na vojaških grobovih.

3. Vojaška godba zaigra žalostinko.

4. Pevci zapoje prvo žalostinko.

5. Govornik g. kurat Bonač ima žalni govor.

6. Bivši vojni kurati opravijo obrede.

7. Pevci zapoje drugo žalostinko.

8. Godba zaigra žalostinko.

Tovariši, pokažite svojo pieteto in zavest.

Vprašanja in odgovori

Vprašanje: J. A., pristojen v občino St. Rupert, imam družino v domovinski občini, sam pa sem zaposlen že več let v Trbovljah in plačujem 28 Din letno davka. Zaposlenje je tako slabo, da mi ni mogoče preživljati družine s takimi dohodki, ki pa gredo še vedno rako-vo pot.

Občina mi naklada kuluk.

Ali me ni mogoče oprostiti kot 50% invalida in kam naj se obrnem?

Odgovor: Kuluk je dolžna plačati ali odslužiti vsaka oseba, ki je sposobna za delo.

Če ste zaposleni v Trbovljah, potem ne morete reči, da ste nesposobni za delo.

Oproščeni kuluka so le oni vojni invalidi, ki ne plačujejo nad 100 Din letnega davka in katerih edini dohodek je invalidnina (t. j., da se žive samo od invalidnine). Vi, ki imate manj kot 100 dinarjev davka, ste obvezni osebno delati, ako vam občina noče vzeti odkupa. Dolžnost delati imate 1 in pol deva, če pa občina dovoli odkup, pa plačate 30 dinarjev. Pritožiti se nima smisla, ker to določa zakon.

Vprašanje: Podpisani Rozman Josip sem dobil dne 6. avgusta t. l. poziv od okrajnega sodišča v Ljubljani, da moram založiti 30 Din za pričnino Jerneju Grudnu, sicer on v moji invalidski zadevi ne bo zaslišan.

Dne 13. avgusta t. l. sem založil 30 Din in Jernej Gruden je bil zaslišan, pričnina pa ni dobil. Ali se denar lahko zahteva nazaj?

Odgovor: Izgleda, da g. Gruden ni zahteval pričnine, ker bi jo sicer dobil.

Pravico ima še vedno, da jo zahteva, ako pa je noče, zahtevajte vi nazaj 30 Din, ktere boste gotovo dobili.

Takih slučajev, da morajo invalidi plačevati pričnino, je več, vendar pa so krivični.

Nekateri morajo plačevati poleg nadomestka za izgubo zaslužka tudi voz-nine in celo za več prič.

Po § 72 invalidskega zakona so vsa zaslivanja oproščena vseh taks.

Dotične osebe, ki izgubljajo radi zaslivanja zaslužek, gotovo ne morejo istega trpeti in še celo plačevati prevozne stroške, če morajo že storiti samo dobro delo. Zato so vsekakor upravičene stavljati svoje zahteve.

Vendar pa tudi invalidi niso dolžni trpeti tolikih stroškov, ako morajo svoje pravice dokazovati zato, ker jih vojaška oblastva svoj čas niso dovolj dokumentirala.

To vprašanje bi se moralo urediti. Vsekakor je dolžnost kriti take izredne izdatke iz narodnega invalidskega fonda, ker invalidski zakon v § 90 to tudi predvideva.

Nekateri invalidi so vložili že prošnje, da bi dobili stroške za priče povrnjene, toda niso ničesar dobili.

Na vsak način bi se moralo takim prošnjam ugoditi.

Prošnje pa je treba vložiti na kr. bansko upravo, da jih odstopi ministru-stvu socialne politike in narodnega zdravja, kjer je uprava narodnega invalidskega fonda.

Popravila invalidskega zakona na vidiku.

Poročali smo že, da se pripravljamo na revizijo sedanjega invalidskega zakona.

Naše ponovne prošnje in pritožbe, potem zadnji invalidski kongres, so dovedli to vprašanje do nekakih obljub, da se bo invalidsko vprašanje popravilo.

Kraljevska vlada je pristala na potrebo revizije invalidskega zakona iz leta 1929. Zato naše Udruženje že od začetka avgusta t. l. pripravlja svoj načrt.

Posamezni Oblastni odbori so bili pozvani, da stavijo svoje predloge, kar so tudi storili.

Pripravljen je načrt, ki smo ga pregledali in stavili svoje ponovne pripombe, o priliki bodoče proslave v Beogradu pa bo plenarna seja končno pretresla vse predloge, ki bodo stavljeni kot naš načrt.

Zato danes nima še smisla pisati o kakih podrobnostih tega načrta. Vsega, kar se od raznih strani zahteva, se tudi ne bo moglo zaenkrat zadovoljiti, ker

morajo biti predlogi utemeljeni na možnostih, kolikor se nam more pri teh razmerah obljubiti in nuditi.

Zato je zelo težko sestavljati naš načrt, ki mora biti povsem utemeljen.

Bliznja bodočnost, predvsem pa slavnost v Beogradu, do katere se mora naš načrt izvršiti in potem velika manifestacija invalidov, bosta gotovo spravili to vprašanje v odločilni stadij in ga pospešile.

Središnji odbor je že pripravil pot, da bo načrt izročen na vsa ona mesta, kjer imamo že obljube in tako rekoč zagotovila, da bo uspel.

Nadejati se nam je, da bo konec tega leta ali vsaj začetek prihodnjega leta prinesel vsaj nekoliko izboljšanja in izpolnitev naših vročih želj.

Mislimo, da bo marsikdo, ki danes nima prav nobene zaščite, ker ga je neupravičeno doletela redukcija, dobil nazaj vsaj en del svojih pravic.

Ko bo načrt definitivno ugotovljen in od plenarne seje sprejet, bomo mogli tudi podati kako podrobnejše pojasnilo o njem.

K odkritju naše zastave.

V nekaj dneh bo zaplapolala v Beogradu invalidska zastava. Široka množica invalidov bo prvokrat zbrana okoli nje, da manifestira pred vsem svetom. Dne 6. novembra t. l. bo invalidski dan za celo našo državo. Ne le one mase, ki bodo navzoče pri svečanosti, tudi naši invalidi, vdove in sirote doma bodo v duhu pri svečanosti v Beogradu. Ob priliki razvija se bomo spominjali vseh zaslug nekdanjih borcev, posebno pa padlih in umrlih ter vseh naših žrtev širom domovine, katere je zbralo Udruženje vojnih invalidov v svoje vrste, da jih vodi naprej pod novo zastavo.

Vsak član ali članica se mora čutiti počaščenega, da prejema iz rok našega Najvišjega zaščitnika Njegovega Veličanstva Kralja Aleksandra I. prapor hvaležnosti, odlikovanja in bodrenja.

Kljub slabemu položaju, katerega smo preboleli tekom poveljne dobe in ga moramo prenašati še danes, se moramo počutiti vzradoščene, da nam je Naš Najvišji Vladar blagovolil nakloniti toliko izredno čast.

To nas navdaja v nadah, da moremo upati tudi na izboljšanje našega položaja.

Udruženje vojnih invalidov je s tem počaščenjem veliko bolj utrjeno in Visoko priznано, zato naj ne bo nikogar, ki bi ne stopal složno kot član v njegovih vrstah. Pod novim praporom hočemo stopati naprej za svojimi ideali in cilji.

Naša narodna zavest in ponos morata biti vedno pred nami. Naš ideal je domovina, katero smo branili in hočemo vedno braniti. Mi jo znamo ceniti ker smo dali zanjo kri in življenje.

Ta ideal bo predstavljala naša nova zastava naši deci in bodočim pokolenjem. Ko nas že več ne bo, naj živi še vedno naš spomin in naša zastava naj vodi znanke. Z njo pa tudi ne izgine-mo v veke iz spomina.

Najvdanejšo zahvalo moramo izraziti našemu Kralju, ki nas ni nikdar in ob nobeni priliki pozabil in nam tudi topot naklonil svojo Največjo voljo. Kakor predlanskim svojim zvestim polkom, katerim je iz svojih lastnih rok podal nove prapore, tako je tudi sedaj svojim preizkušenim nekdanjim borcem blagovolil odločiti, da iz Njegovih lastnih rok prejmejo znak slave, ponosa in zvestobe. Zato hoče Njegovo Veličanstvo s svojo navzočnostjo kumovati invalidski zastavi.

Naš zastavonoša bo dvignil dne 6. novembra t. l. v Beogradu ponosni svileni invalidski prapor in ga zopet klonil grobovom mrtvih in na vse štiri strani naše široke domovine svojim živim vojnim žrtvam ter vsem nekdanjim borcem. S tem bo simboliziranih tisoč in tisoč duhov, potrtih a ne še pozabljenih invalidov in z njimi tudi vdov in sirot.

In zaorijo naj klici, ki se jim v duhu pridružujemo vsi nenavzoči.

Živio naš kralj. Živio invalidska zastava!

Na dan vseh svetih.

Prišel bo zopet oni tužni jesenski dan pred Vernimi dušami, ko se vsi spominjamo svojcev in prijateljev ter obiščemo njihove grobove na pokopališču.

Vsakemu je tesno pri srcu, ko stoji pred domačimi gomilami; kako bridke spomine pa imamo na one, katerih kosti počivajo neznano kje.

V širokih poljanah, visokih gorah in v valovih morja, povsod počivajo žrtve svetovne vojne. Ali jih bo ta dan kdo obiskal in jim prižgal lučice ter položil na grobove cvetja? Njihovi sledovi so izbrisani.

Na raznih domačih pokopališčih imamo v kotih ob strani vojaške grobove, obraščene s travo z lesenimi križi, razjedenimi od dežja, deloma polomljenimi komaj še vidnimi napisi.

To so današnji posmrtni spomini za padlimi in umrlimi žrtvami svetovne vojne. In na dan Vseh svetih, na Vernih duš dan, naj se oddolžimo s hvaležnostjo vsaj njihovemu spominu.

Posebno me žive žrtve svetovne vojne in mi bivši bojevniki, ki smo stali z njimi v tovariških vrstah, ki smo gledali njih trpljenje, se moramo spominjati njihove bridke usode.

Na Vernih duš dan, ko se spominjamo mrtvih, ne smemo prezreti naših padlih tovarišev, ki ne smejo biti nikdar pozabljeni.

Zato se čuti Zveza bivših bojevnikov skupno z Udruženjem vojnih invalidov poklicano, prirediti svojim padlim in umrlim tovarišem vsako leto spominsko svečanost.

Med skromnimi vojaškimi grobovi v mirnem gaju na ljubljanskem pokopališču, pod spomenikom našega Janeza, se bo tudi letos vršila dne 1. novembra spominska prireditev za padle in umrle tovariše, ki počivajo tamkaj in povsod po svetu.

Enake prireditve napravijo naše organizacije tudi po drugih naših mestnih in vaških pokopališčih.

Naj ne bo nobenega invalida in nobenega bojevnika, ki ne bi počastil s svojo navzočnostjo teh prireditev. Naša moralna dolžnost je, da smo med prvimi, ki to storimo.

Pridite na dan 1. novembra na vojaško pokopališče; invalidi, vi imate najbližje mesto okoli spomenika, postavite se v venec okoli, da bo živ venec pokrtil grobove teh siromakov.

Povejte, da ste invalidi in bivši bojevniki in ne strašite se preriti skozi množico v ospredje, da pokažemo, da smo mi prvi, ki storimo to dolžnost.

Na dan Vseh svetih, dne 1. novembra t. l. popoldne pojdite na vojaške grobove!

Na ljubljanskem pokopališču je sledeči spored prireditev:

Dvajsetletnica bitke pri Kumanovem.

Dne 23. oktobra t. l. je preteklo 20 let, odkar je srbska armada otvorila vojno proti večstoletni tlačitelici Turčiji in ji zadala v prvi bitki pri Kumanovem smrtni udarec, ki ni bil merodajen samo za Srbijo, temveč za začetek osvoboditve celokupnega jugoslovenskega naroda.

Kraljevina Srbija je postavila takrat okoli 356.000 mož vojske, ki je bila razdeljena v III armije. Prvi armiji je poveljeval Nj. Vel. kralj Aleksander I., takratni prestolonaslednik.

Turška vojska je imela premoč. Že 17. oktobra je prišlo do manjših spopadov pri kraju Merdari, kjer so turške prištinske čete napadle dele moravske in šumadijske divizije, v dneh 18., 19. in 20. oktobra pa se je razvila bitka na celi fronti III. armije, med tem, ko je I. srbska armija že 15. oktobra odbila prvi turški napad.

Dne 20. oktobra je I. armija zavzela že celo fronto, prekoračila mejo in pri-

čela pohod, ki ga je naslednje dni uspešno nadaljevala.

To je bil uvod v Kumanovsko bitko, ki se je pričela dne 23. oktobra. Konje-niška divizija je napravila pohod proti vasi Pazovo. Turki so vrgli v to linijo vse svoje sile. Središče bitke je bilo pri Mladih Nagoričanih. Okoli poldneva so Turki začeli s silnim naskokom, toda junaška srbska vojska se je postavila z bojem na nož.

Tako so popolnoma potolkli celo skopljansko in redifsko turško divizijo. Bitka se je nadaljevala 24. oktobra, toda Srbi so imeli vedno večje uspehe. Okoli poldneva je padlo mesto Kumanovo v roke srbske vojske.

Turki so pričeli splošni umik in vojaki so bežali na vse strani proti Skoplju in Ovčjemu polju.

Medtem je napredovala tudi bulgarska vojska ob reki Marici in popolen poraz Turkov je bil gotov.

Ta zmaga junaškega srbskega, črnogorskega in bulgarskega orožja je ve-

selo odmevala med jugoslovenskim narodom od Vardara do Triglava in po celem slovanskem svetu, ker je bilo slutiti, da se pričenjajo oni veliki dnevi naše svobode.

Tega dejstva se je zavedala tedanja Avstrija, ki je pričela še bolj zgubljati zaupanje v svoje Jugoslovence, ki so pričeli razvijati veliko akcijo, ki je končno v svetovni vojni osvobodila cel jugoslovenski narod.

Dobro uspela pritožba.

Krajevni odboru v Celju se je posrečilo s sledečo pritožbo uspeti pri Višjemu invalidskemu sudu.

Ker imajo gotovo še katere druge vojne vdove slične slučaje, priobčujemo kratko pojasnilo:

Neki vojni vdovi je bilo podpora odklonjena, ker je mož par mesecev nato, ko je odšel med vojno k vojakom, umrl za trebušno tuberkulozo.

Invalidski sud je domneval, da je to bolezen imel še preden je šel k vojakom.

Tudi pritožba na višji invalidski sud je bila brez uspeha.

Proglas dobredelnega društva „Varstvo“.

Predragi bratje, dobre sestre!

Svetovna kriza je med vsemi narodi na svetu povzročila mnogo bede in siromaštva. Tudi naši kraji niso izvzeti; tudi pri nas raste pomanjkanje in uboštvo. Zlasti mnogi ubožni starši so v silnih skrbel, kako bodo preživljali svoje otroke ker ni denarja, ne obleke, ne živeža. S strahom gledajo v bodočnost. Mnogi starši imajo že šoli odrasle otroke, pa ne vedo kam z njimi; ne vedo in ne znajo poiskati primernega mesta, kamor bi dali svoje otroke, da bi se karkoli izobrazili in si v poznejšem življenju mogli na pošten način služiti vsakdanji kruh.

Toda temu siromaštvu in tej nevednosti in neznanju se da pomagati, če se vsi kot bratje in sestre združimo v društvu in svojim bratom in sestricam z družbenimi silami pomagamo. Kier je resnična ljubezen do bližnjega in ljubezen do lastnega naroda, se da vse doseči. To dokazuje društvo »Narodna zaščita« in društvo »Hrvatski Radiša« v Zagrebu. V teh dveh društvih so se združili vsi hrvatski rodoljubi in rodoljubkinje, da pomagajo svojim malim rojakom in rojakinjam. Človek mora občudovati veliko dobredelno, narodno, prosvetno in gospodarsko delo, ki ga vršita ti dve društvi. »Zaščita« je pri premožnih posestnikih namestila na prehrano in vzgojo nad 60.000 (šestdeset tisoč) otrok ubožnih staršev. Razen tega je razdelila od leta 1924 do danes 22 milijonov dinarjev v dobredelne namene. — »Radiša« pa je nastavljal nad 15.000 dečkov v razne obrti.

Podobno hoče delovati tudi naše dobredelno društvo »Varstvo«. Delovalo bo le v Dravski banovini, s sličnimi društvij v državi bo pa v prijateljskih odnošajih. Društvo hoče: 1. kolonizirati slovenske siromašne otroke in sirote med dobre slovenske družine; 2. nameščati trgovske, obrtne, industrijske in kmetijske učence. Nameščati hočemo samo zdrave in nepokvarjene otroke, stare od 6 do 12 let; v poznejše obrtne, trgovske in kmetijske stroke seveda dečke v primernih letih in po zmožnostih. »Varstvo« hoče, da dobi manj učenega proletarijata, pa več dobrih kmetov, obrtnikov, trgovcev in sposobnih delavcev.

Toda društvo ne more dosežati svojih namenov, ako ga ne podpirajo vsi

Ponovno sojenje, četudi je navedla dve priči, ki lahko pod prisego potrdita, da je bil njen mož pred odhodom v vojno zdrav, je bilo tudi odklonjeno.

Pritožba na Višji invalidski sud se je glasila približno: »Prosila sem za ponovno sojenje in navedla dve priči, ki sta bili z mojim rajnikom možem stalno skupaj. Oba sta pri sodnijski prisegi, da je bil moj mož na videz zdrav, ker je opravljal vedno težka dela. Od l. j. se vendar ne more zahtevati, da bi izjavljali, kako je bolezen nastala, ker to je zdravnikova stvar. Da pa je bil zdrav je tudi dokaz, ker je bil pri pregledu, preden je šel v vojno, za zdravega spoznan. Invalidski sud je le domneval, da je moral biti že bolan, ko je šel v vojsko, kajti tudi tam ni bilo nobene zdravniške izjave. Ta domneva je po zakonu neosnovana, ker sodišče mora s svojimi razsodbami bazirati na dokazih, ne pa na lastnih domnevah.

Na podlagi navedenega prosim, da se rešenje kot po zakonu neosnovano uniči ter odredi ponovno sojenje.«

Zadeva se je vlekla od leta 1930., pred par dnevi pa je dobila ugodno izvršno rešenje.

sloji prebivalstva, eni z denarnimi podporami, drugi s potrebnimi informacijami ali s tem, da sprejmejo siromašne otroke na prehrano in vzgojo, ali da sprejmejo potrebne vaje v svoje podjetje.

Zato se obračamo do vseh dobrih src, do vseh blagih Slovencev in Slovenk, ki jim je Bog dal dovolj zemeljskih darov za preživljanje, da sprejme kakega siromašnega otroka za daljši ali krajši čas na prehrano in vzgojo. Kdor pa ne more prevzeti otroka, naj vsaj z denarno podporo podpre to dobredelno in narodno akcijo. Društvo »Varstvo« je odprlo svojo pisarno v Ljubljani na Tyršovi (Dunajski) cesti št. 17 (pritličje, vhod s ceste). Tu sem se pošiljajo vsi darovi in tu se sprejemajo vsi oglasi za siromašne otroke.

Siromašni starši, ki imate dobre in nepokvarjene otroke v starosti 6 do 12 let, pa jih ne morete preživljati in ne oblačiti, obrnite se na društvo »Varstvo« in sporočite, da poskrbi vašim otrokom za daljšo ali krajšo dobo preživljanje in vzgojo pri dobrih ljudeh.

Oni poljedelci, ki žele dobiti 14 do 15 letnega fanta, da se pri njih izuči praktičnega in naprednega poljedelstva, dalje obrtniki, trgovci, ki žele dobiti vaje, naj se obrnejo v vseh teh zadevah na društvo »Varstvo«, ki jim bo poskrbelo potrebne vaje.

Oni starši, ki želite, da se vaši otroci izuče poljedelstva, kake obrti ali trgovine, sporočite društvu »Varstvo«, da poišče za vašega sina poljedelca, obrtnika, trgovca, ki bi ga hotel sprejeti na izučbo.

Na vse blage Slovence in Slovenke se obračamo z iskreno prošnjo, da bi podpirali vsak po svoji moči namene društva »Varstva« vsehposod. Z družbenimi močmi se da veliko storiti in marsikatera solza obrisati. Društvena članarina znaša letno 10 Din. Sprejme se vsak najmanjši dar. Darežljivosti niso stavljene nikake meje. Vsako leto bomo javno polagali svoj račun in poročilo o svojem delu.

Pri svojem delu bomo ne glede na desno ali levo pomagali po svojih močeh vsakemu, ki je pomoči potreben.

Ljubljana, 6. oktobra 1932.

Za Dobredelno društvo »Varstvo«:

Anton Mrkun, predsednik.

Fran de Cecco, tajnik.

Naše gibanje

Žalna maša v Ljubljani. Kot vsako leto, bo tudi letos v spomin padlim in umrlim vojakom in naših članov in članic žalna maša ter rekviem dne 2. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne v frančiškanski cerkvi. — Prirediti jo skupno Oblastni odbor udruženja vojnih invalidov in Zveza bojevnikov v Ljubljani. Mašo z asistenco opravijo gg. bivši vojni kurati. — Čast in pieteta vevata, da se vsak član ali članica udeleži, ako ima le količkaj časa.

Žalna maša v Mariboru. Udruženje vojnih invalidov Krajevni odbor v Mariboru sporoča članstvu in celokupni javnosti, da se vrši v soboto, dne 29. oktobra 1932 ob 9. uri v stolni cerkvi maša zadušnica v spomin in počaščenje v svetovni vojni padlih in umrlih vojakov, kakor tudi umrlih članov tega udruženja.

Tudi širša javnost se vabi k udeležbi, posebno pa svojci padlih ali umrlih

in člani Krajevnega odbora UVI, v Mariboru.

Zahvala darovalcu. Od uprave policije v Ljubljani smo dobili 100 Lir za vojne slepce, katere je svoj čas našel na ulici g. Mulaček Franc, podpolkovnik v p. in jih daroval v ta namen, ako se nihče ne bo oglasil. G. darovalcu najlepša hvala.

Celje. V pisarni krajevnega odbora U. V. I. v Celju naj se zgledajo ter prinesejo članske knjižice sledeči člani: Josip Korošec, Fric Oskar pl. Bachs, Janez Gračner, Pavel Dobrotinšek in članice: Eliza Počivalnik, Marija Aškerc, Antonija Cvikel in Julijana Ogrinc.

Ptuj. Tukajšnja pisarna invalidskega udruženja bo vsled odhoda tajnika tov. Senčarja v Beograd zaprta od 4. do 10. novembra t. l.

Ker je v tukajšnji prosti cerkvi bila žalna maša za v vojni padle vojake in umrle invalide že 15. septembra t. l. na željo rezervnih oficirjev v Ptuj, zato ni mogoče iste imeti še enkrat, kakar je to predlagal naš O. O. z okrožnico z dne 14. t. m., opr. št. 2516-32. Članstvo naj vzame to na znanje. — Odbor.

Iz Trebnjega. Naznanja se vsem članom in članicam, da je večletni tajnik Krajevnega odbora, tov. Penca Anton, oddal svoje posle radi premestitve iz Trebnjega v Novo mesto. Toliko zaslužnega tajnika bo tukajšnji K. o. in članstvo zelo pogrešalo. V imenu članstva in odbora mu izrekamo najlepšo zahvalo, in mu na novem službenem mestu želimo veliko uspeha in zadovoljstvo. Posle tajnika je od njega prevzel Petrovšek Anton. Radi njegove službe se ga ne more vsak čas dobiti doma, zato mesto njega sprejema naročila in daje pojasnila tovarišica Čufarjeva. Kr. o. sam dobiva vse nasvete, pojasnila, naročila itd. v časopisu »Voj. invalidu«, zato se članstvu priporoča, da ga čita. Pri pregledu knjig se je ugotovilo, da je več zaostankarjev za list. Tisti ki list dobivajo, naj skušajo naročnino čimprej poravnati. Kdor je naročnik, naj bo tudi plačnik.

Znano je, da je trebanjski sodni okraj lep in precej bogat. Prav rado se pozablja na siromake, ki jih tudi tukaj ne manjka. Skrb za vojne žrtve ima samo tukajšnji Kr. odbor, vendar pa vzdržuje ter podpira le s skromno članarino, kvečjemu se je nekaj nabralo, da se je najpotrebnejšim razdelila božična ali velikonočna podpora. Nekateri člani so v taki bedi, da ne morejo poravnati članarine po dve leti ali celo več.

Krajevni odbori se pozivljajo, da do 15. decembra t. l. javijo Oblastnemu odboru, koliko imajo v zalogi neprodanih invalidskih zakonov in sicer iz leta 1925 ter iz leta 1929. Te podatke rabi Oblastni odbor pri sklepanju letnih obračunov, zato je v interesu vsakega Krajevnega odbora, da tudi tozadevno uredi svoj račun.

Zavarovanje za slučaj smrti. V zadnjem času je pristopilo zopet veliko novih članov k Ljudski samopomoči v Mariboru. Društvo ima zelo lepe in sprejemljive pogoje, zato si preskrbite to koristno zavarovanje. Prijave sprejema Stanko Tomc, pri Oblastnem odboru udruženja vojnih invalidov v Ljubljani.

Raznoterosti

UMETNI ZOBJE NAJ BODO LE IZ ENE KOVINE.

Od Voltovih časov nam je znano, da nastajajo med različnimi kovinami, ki jih potopimo v kakšno tekočino, galvanjski toki. Doslej so pa še malo upoštevali dejstvo, da nosijo stotisoči ljudi v svojih ustih kovine v obliki plomb, kron, mostičkov itd.

V splošnem nima ta reč nobenih škodljivih posledic, a v zadnjem času so v več primerih ugotovili tudi takšne neugodne vplive. Če so v ustih neenake kovine, morajo pod vplivom sline kot elektrolita nastajati električni toki, ki se dajo brez nadaljnega meriti z občutljivimi instrumenti. To povzroča trajno draženje ustne sluznice, ki ga povzroča tudi počasni razkroj kovin. S tem se dajo pojasniti razne motnje, kakor kovinski okus, breztečnost, žgoč okus pri jedi, celo dolgotrajna vnetja v ustih. Po

Jugoslovanska prodajna centrala „LUTZ“ kurilnih naprav

Beljaška ul. 4

Telefon 32-52

tel. vnetjih nastopajo progaste in belkaste otrdline tkiva, ki jih imenujejo levkoplakija. Večinoma so nedolžne, a vendar se lahko zgodi, da jim sledi kakšna oteklina. Vse te neugodne posledice se dajo v najkrajšem času odpraviti s tem, da se odstranijo neenake nadomestila za zobe, t. j., da se zanje uporabi samo ena vrsta kovine. Zobni nadomestki iz cementa, porcelana, zlata so v tem oziru najboljši.

INOZEMSKI DOLGOVI IN VZHODNE DRŽAVE.

V zadnji srednjeevropski prilogi »Prager Tagblatt« navaja dr. Ludvik Pazderka podatke o inozemskih dolgovih vzhodnih držav. Iz teh podatkov je razvidno, da ima največji inozemski dolg Romunija s 5266 milj. švicarskih frankov, vendar je obremenitev na enega prebivalca v Romuniji manjša kot v Avstriji, Grčiji in Madjarski. Skupna vsota dolgov je znašala v milijonih švicarskih frankov (podatki so razen za našo državo navedeni za dolgoročne in kratkoročne dolgove javnega značaja ter zasebnikov): Romunija 5266, Madjarska 3774, Avstrija 2423, Grčija 2418, Češkoslovaška 2037, Poljska 1457 in Bolgarija 670, Jugoslavija 3269. Drugačen pa je vrstni red, če vzamemo dolgove z ozirom na enega prebivalca: Madjarska 432 švicarskih frankov, Grčija 378, Avstrija 361, Romunija 292, Poljska 139, Češkoslovaška 138 in Bolgarija 121, Jugoslavija 28 (brez privatnih dolgov).

V prejšnjih časih so tvorili izdatki za obrestovanje in odplačilo dolgov le majhen del izvoza, kajti zunanja trgovina se je razvijala ugodno. Sedaj pa zunanja trgovina vedno bolj pada, dočim je breme dolgov ostalo nespremenjeno. Naslednji podatki kažejo, kako težko je vzhodnim državam plačevati anuitete državnih in zasebnih posojil. Če vzamemo za podlago izvoz l. 1931, je tedaj potrebno za javne in zasebne inozemske dolgove porabiti: Grčiji 49% vsega izvoza, nadalje Madjarski 48%, Romuniji 31%, Poljski 24%, Avstriji 22%, Bolgariji 15% in Češkoslovaški 4%. Za Jugoslavijo pa tvorijo samo izdatki za državne dolgove 27% vsega izvoza.

Zato je na razpolago dvojna pot: ali povečati izvoz v industrijske države ali pa zmanjšati breme javnih in zasebnih dolgov. Naloga konference v Stressi je bila, poskusiti dvig cen žita. Toda konkretno je prišlo le do predloga ustanovitve posebnega žitnega valorizacijskega fonda.

PRVI AVTOMOBIL.

V tridesetih letih preteklega stoletja je imela Anglija prvi avtobusni promet. To so bili parni avtomobili, ki so vozili nad dvajset oseb. Proti njim pa so nastopili kočijaži, ker so se bali konkurence in kmetije, ker so mislili, da bo padla cena njihovim konjem, pa končno tudi lastniki prvih železnic. In res, avtomobilski promet so onemogočili na ta način, da je parlament prinesel zakon, po katerem ne smejo avtomobili hitreje voziti kot 4 km na uro, a 50 metrov pred avtomobilom mora nekdo vihleti 3 rdeče zastave z napisom: »Pazite! Umaknite se!« Ta zakon je živel polnih 60 let!

SMEŠNICE.

»Mama, ali smem iti pogledat zvezdo, ki ima rep?

»Dobro, samo ne pridi ji preblizu!«

Vpoštevajte tvrdke, ki inserirajo v „Vojnem invalidu“.

Vojni tovariši in invalidi!

Priporoča se tvrdka damskih slamnikov in klobukov

Cecilija Bricelj, Ljubljana

Križevniška ulica št. 2 in Vodnikov trg (stojnica)

Vam nudi dobro blago po najnižjih cenah. Sprejemajo se popravila in barvanje vseh vrst klobukov,

Ivan Rahne

TRGOVINA IN RESTAVRACIJA

priporoča najboljša štajerska in dolenska vina po najnižjih cenah. — Gorka in mrzla jedila. — Zvečer radio-koncert.

Za obilen obisk se priporoča
Rahne, Moste.

Vojni invalidi in tovariši!

V lepih jesenskih dneh je primeren in lep sprehod v Črnuče do župana

Pečarja

kateri Vam nudi v nanovo preurejenih gostilniških lokalih razne dobre sveže jestvine in dobro kapljico po solidni ceni. — Prično se tudi krvavice, domače pečenice in prekajene klobase!

Dr. Stane Lapajne

je preselil svojo odvetniško pisarno na
Gospodovsko cesto št. 4, Ljubljana.

Vendar enkrat dobra britvica

je nedosegljiva, brije odlično 25 do 30 krat, ona je cenejša, saj stane komaj 3 dinarje.

Dobi se v

Drogeriji HAFNER, Ljubljana,
Celovška cesta št. 44 (Spodnja Šiška).

Milan Košak

mesar in prekajevalec.

Moste, Pokopališka ulica št. 35

nudi prvovrstno sveže in prekajeno
meso vseh vrst.

Dentist-tehnik

Franjo Frančič

naznanja

otvoritev zobne prakse

na Dunajski cesti — Stožice 152
nasproti Konzuma, zadnja hiša.

Ordinira

od 9. do 12. dop. in od 3. do 6. popoldne.

in zaloga kavinih Mocca kock.

Kocka za Din 1* — zadostuje za
skodelico dobre črne kave.

FR. ROJINA

strugar

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica 8
(nasproti hotela Štrukelj).

Izdeluje vsa v to stroko spadajoča
dela, raznovrstna stojala in lesten-
ce za električne luči.

Ima v zalogi krogle in kegle za
za keglanje in balinanje.

Kaj je novega v Ljubljani?

Domači proizvodi sukna za moška
oblečila, volne in volnenih odej, ki si
jih lahko nabavite po tovarniških naj-
nižjih cenah v naši detajlni prodajalni

TEOKAROVIC - Gradišče št. 4

Neobvezno si oglejte zalogo, da se
prepričate o kvalitetah, ki dosegajo
najboljše inozemske izdelke, če so
tudi do 50% cenejše od sedanjih.

Različne cvetlice za okrasitev grobov.
Dekoracijske rastline. Velika zaloga ve-
likocvetnih Chryzantem v različnih
barvah. Venci, šopki in različni aran-
žmaji se sprejemajo po naročilu v lepi
izdelavi po zmerni ceni

v novo odprtem lastnem paviljonu

Pavel Šimenc

trgovski vrtnar

tik pokopališča pri sv. Križu.
Telefon št. 27-89.

Naročila se sprejemajo tudi v cvetli-
čarni na Sv. Petra cesti št. 33.

Telefon št. 26-54.

Vabimo Vas,

oblečite se pri nas!

Po svojem okusu si izberite
oblačilnih potrebščin.

Za mal denar — Trenchcoate,
suknje, obleke, perilo in drugo.

A. PRESKER

Ljubljana, Sv. Petra c. 14

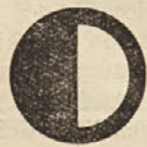
LEGAT — specerija — delikatesa — zajutrkovalnica

Ljubljana — Miklošičeva cesta št. 28

Kava, dnevno sveža iz lastne novodobne pražarne

Benedikt Satler

LJUBLJANA — MOSTE
Pokopališka ulica 5

izdeluje vsakovrstne kipe.
relijeve, portrete po lastnih
ali danih načrtih ter izvr-
šuje vsa v kiparsko stroko
spadajoča dela. — Modeli
svetnikov za zvonolivarne.
Cene zmerne. Za stroko-
vnjaško izvršitev jamči.

POZOR! V staroznani gostilni
Tratnik, Sv. Petra 25
POZOR!

dobite:

golaž, kruh, 2 dc vina ali malo pivo
Din 5.—. Vampe, kruh, 2 dc vina ali
malo pivo Din 5.—. Hrenovka, kruh,
2 dc vina ali malo pivo Din 5.—.

Se priporoča
M. S. Radilovič

M. PODKRAJŠEK

frizer za dame in gospode
LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 12.

Izposojujem gledališke lasulje. Za-
loga vseh potrebščin za maskiranje,
barvanje las, trajno kodranje po
najnovejšemu sistemu.

Vojni tovariši in
invalidi, posečajte

avtomatski buffet

DAJ - DAM

kateri Vam je vedno
naklonjen.

LJUBLJANA
Aleksandrova c. 4

Palača VIKTORIJA
nasproti KINO IDEALA

Dr. Pirčeva sladna kava

Dr. Pirčeva sladna kava je prav prijetnega okusa
in jo pijo odrasli kot otroci z užitkom.

je prvovrsten domač izdelek, s
katerim pripravite zdravo, izdatno,
redilno in ceneno pijačo za Vas
in Vaše otroke.